

EBA/GL/2016/02

08/06/2016

Riktlinjer

om samarbetsavtal mellan
insättningsgarantisystem enligt direktiv
2014/49/EU

1. Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter

Riktlinjernas status

1. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010¹. I enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste behöriga myndigheter och finansinstitut med alla tillgängliga medel försöka följa riktlinjerna.
2. Avriktlinjerframgår Europeiska bankmyndighetens (EBA) syn på lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn eller på hur unionslagstiftningen ska tillämpas inom ett särskilt område. Behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010 som berörs av riktlinjerna ska följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin praxis (till exempel genom att ändra sina rättsliga ramar eller tillsynsrutiner), även när riktlinjerna i första hand riktas till finansinstitut.

Rapporteringskrav

3. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste de behöriga myndigheterna meddela EBA om de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, alternativt ange skälen till att de inte gör det, senast den 08.08.2016. Om någon sådan anmälan inte inkommer inom denna tidsfrist kommer EBA att anse att de behöriga myndigheterna inte följer riktlinjerna. Anmälningar ska lämnas på det formulär som tillhandahålls på EBA:s webbplats till compliance@eba.europa.eu med hänvisningen "EBA/GL/2016/02". Anmälningar ska inges av personer som har befogenhet att rapportera om hur reglerna efterlevs på de behöriga myndigheternas vägnar. Alla förändringar i graden av efterlevnad måste rapporteras till EBA.
4. Anmälningarna kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Syfte

5. I dessa riktlinjer specificeras syftet och minimiinnehållet i samarbetsavtal mellan insättningsgarantisystem eller, i tillämpliga fall, utsedda myndigheter som är skyldiga att upprätta sådana samarbetsavtal i enlighet med artikel 14.5 i direktiv 2014/49/EU².
6. Syftet med dessa riktlinjer är att säkerställa en gemensam och konsekvent strategi för sådana samarbetsavtal mellan medlemsstaterna som bidrar till att stärka de europeiska systemet med nationella insättningsgarantisystem i enlighet med artikel 26 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Tillämpningsområde

7. Dessa riktlinjer ska tillämpas på samarbetsavtal som insättningsgarantisystem eller, i tillämpliga fall, utsedda myndigheter är skyldiga att upprätta i enlighet med artikel 14.5 i direktiv 2014/49/EU.
8. Om insättningsgarantisystem administreras av en privat enhet ska utsedda myndigheter säkerställa att dessa riktlinjer tillämpas av sådana insättningsgarantisystem.
9. I dessa riktlinjer specificeras grundläggande minimikrav inom vart och ett av de tre centrala områden som samarbetsavtalen ska omfatta, vilka räknas upp i punkt 17. Där det föreligger olika alternativ anges i riktlinjerna vilket tillvägagångssätt som förordas. Inom alla dessa tre centrala områden i ovannämnda punkt är det enligt dessa riktlinjer möjligt för insättningsgarantisystem eller, i tillämpliga fall, utsedda myndigheter, att inkludera ytterligare villkor under förutsättning att de aktuella parterna kommer överens om detta bilateralt eller multilateralt.

Mottagare

10. Dessa rekommendationer vänder sig till de behöriga myndigheter som avses i punkt iii i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010.³

Definitioner

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149).

³ Utsedda myndigheter såsom de definieras i artikel 2.1.18 i direktiv 2014/49/EU.

11. Om inte annat anges har de termer som används och definieras i direktiv 2014/49/EU samma betydelse i dessa riktlinjer. Dessutom gäller följande definitioner i dessa riktlinjer:

Hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem: det insättningsgarantisystem som är inrättat i den medlemsstat i vilken ett medlemskreditinstitut har blivit auktoriserat enligt artikel 8 i direktiv 2013/36/EU.

Värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem: det insättningsgarantisystem som är inrättat i den medlemsstat på vars territorium ett medlemskreditinstitut som har blivit auktoriserat i en annan medlemsstat enligt artikel 8 i direktiv 2013/36/EU har inrättat en filial.

Medlemskreditinstitut: ett kreditinstitut som är anslutet till ett insättningsgarantisystem.

Relevanta insättningsgarantisystem: de insättningsgarantisystem i samband med vilka någon av följande situationer inträffar:

- (i) en filial till ett kreditinstitut som är medlem i en hemmedlemsstats insättningsgarantisystem har inrättats i den medlemsstat som värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem tillhör,
- (ii) ett medlemskreditinstitut som är anslutet till ett insättningsgarantisystem upphör att delta i ett insättningsgarantisystem och går över till ett annat insättningsgarantisystem, eller
- (iii) den nationella lagstiftning genom vilken direktiv 2014/49/EU har införlivats inom jurisdiktionen för ett insättningsgarantisystem som tillåter att medel lånas ut till ett annat insättningsgarantisystem tar en sådan möjlighet med i beräkningen.

Single customer view (SCV): den fil som innehåller den information om den enskilda insättaren som behövs för att förbereda en återbetalning till insättare, inbegripet varje insättares sammanlagda kvalificerade insättningar.

3. Genomförande

Datum för tillämpning

12. Behöriga myndigheter ska genomföra dessa riktlinjer senast 08/12/2016

4. Syfte och allmänt tillvägagångssätt vid upprättandet av samarbetsavtal mellan insättningsgarantisystem

4.1 Samarbetsavtalens syfte

13. I enlighet med artikel 14.5 i direktiv 2014/49/EU ska samarbetsavtalen ha följande syften:

- underlätta ett effektivt samarbete mellan insättningsgarantisystem eller, i tillämpliga fall, utsedda myndigheter, och
- på förhand specificera olika aspekter av utbetalningar till insättare, överföringar av avgifter mellan insättningsgarantisystem och lån mellan insättningsgarantisystem som annars måste avtalas mycket snabbt i perioder av stress, vilket skulle avleda insättningsgarantisystemets uppmärksamhet och resurser från andra svåra beslut.

4.2 Allmänt tillvägagångssätt som ska tillämpas vid upprättandet av samarbetsavtal

14. Insättningsgarantisystem eller, i tillämpliga fall, utsedda myndigheter, ska följa det multilaterala ramavtalet om samarbete mellan insättningsgarantisystem i Europeiska unionen eller ingå bilaterala eller multilaterala samarbetsavtal med alla andra relevanta insättningsgarantisystem och, i tillämpliga fall, utsedda myndigheter i EU senast 8/12/2016.

15. Bestämmelserna och villkoren i det multilaterala ramavtalet om samarbete återfinns i bilaga 1 till dessa riktlinjer. När insättningsgarantisystem eller, i tillämpliga fall, de utsedda myndigheterna, ytterligare behöver specificera vissa aspekter som inte omfattas av bestämmelserna och villkoren i det multilaterala ramavtalet om samarbete, får de komplettera sådana avtal med bilaterala eller multilaterala avtal, förutsatt att bestämmelserna i dessa avtal inte strider mot de bestämmelser och villkor som fastställs i det multilaterala ramavtalet om samarbete.

16. Insättningsgarantisystem eller, i tillämpliga fall, de utsedda myndigheterna, ska enbart ingå bilaterala eller multilaterala samarbetsavtal när dessa samarbetsavtal ska innehålla villkor som går utöver den detaljnivå som krävs i dessa riktlinjer. Sådana avtal ska så långt som möjligt grundas på de relevanta villkor som fastställs i bilaga 1.

5. Grundläggande minimikrav på samarbetsavtal

17. Enligt artikel 14.5 i direktiv 2014/49/EU ska samarbetsavtal minst täcka följande tre huvudsakliga områden:

- i. Villkor för återbetalning till insättare från värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem avseende filialer till kreditinstitut som är auktoriserade i andra medlemsstater enligt artikel 14.2 i direktiv 2014/49/EU.
- ii. Villkor för överföring av avgifter från ett insättningsgarantisystem till ett annat när ett kreditinstitut upphör att delta i ett insättningsgarantisystem och går över till ett annat insättningsgarantisystem, inbegripet gränsöverskridande och inhemska överföringar, enligt 14.3 i direktiv 2014/49/EU.
- iii. Villkor för ömsesidig utlåning mellan insättningsgarantisystem enligt artikel 12 i direktiv 2014/49/EU.

18. Detta avsnitt innefattar en förteckning över grundläggande minimikrav på samarbetsavtal med avseende på vart och ett av dessa tre angivna områden.

5.1 Villkor för återbetalning till insättare vid filialer

19. I samarbetsavtal mellan insättningsgarantisystem eller, i tillämpliga fall, utsedda myndigheter, ska följande villkor för ersättning till insättare i filialer till medlemskreditinstitut som är auktoriserade i en annan medlemsstat från värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem för hemmedlemsstatens insättningsgarantisystems räkning specificeras enligt artikel 14.2 i direktiv 2014/49/EU.

a. Meddelande om indisponibla insättningar

20. I samarbetsavtal ska innehållet och förfarandet för att meddela indisponibla insättningar specificeras. Avtalen ska innehålla relevanta kontaktuppgifter, inbegripet e-postadresser och telefonnummer.

21. Hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem ska meddela värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem och den behöriga myndigheten i den värdmedlemsstat i vilken insättningsgarantisystemet inte utgör den behöriga myndigheten, att det föreligger indisponibla insättningar, såsom definieras i artikel 2.1.8 i direktiv 2014/49/EU. Anmälan ska även innefatta allmän information om det kreditinstitut där de indisponibla insättningarna har uppkommit, inbegripet en uppskattning av storleken på den uppskattade utbetalningen, antalet insättningar som omfattas och antalet kvalificerade insättare i filialen, valutan för

återbetalningen och all annan allmän information som hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem anser är användbar för att värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem ska kunna förbereda utbetalningen.

22. Hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem ska meddela värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem omedelbart efter fastställandet av indisponibla insättningar. Värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem ska erhålla meddelandet innan det får all nödvändig information och nödvändiga medel för att kunna börja förbereda en utbetalning så snart som den har erhållit meddelandet.

b. Utbyte av information, inbegripet betalningsinstruktioner

23. Även om det enligt artikel 4.9 i direktiv 2014/49/EU krävs att insättningsgarantisystemet ska se till att uppgifterna om insättarnas konton samt behandlingen av sådana uppgifter är konfidentiella och skyddas i enlighet med direktiv 95/46/EG⁴, ska detta inte hindra att strängare villkor fastställs i samarbetsavtal, under förutsättning att detta är avtalat i samarbetsavtalet.
24. I samarbetsavtal ska det fastställas en tidsfrist inom vilken hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem ska skicka all information som krävs för att förbereda återbetalningen till insättarna till värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem. Tidsfristen ska inte överstiga två arbetsdagar i den medlemsstat som hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem tillhör innan tidsfristen för tillgängliggörandet av det belopp som ska återbetalas till inhemska insättare, inbegripet när tidsfristen för återbetalning för hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem är längre än sju arbetsdagar efter fastställandet av indisponibla insättningen från kreditinstitutet. Hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem ska vidta varje rimlig ansträngning för att iakttä tidsfristen. Hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem får dock vänta med överföringen av information i situationer där nämnda insättningsgarantisystem, trots alla rimliga ansträngningar, inte kan iakttä tidsfristen på grund av behovet att inhämta ytterligare information om insättningar och insättare, eller för att dess interna processer gör det omöjligt att inhämta informationen inom fristen eller att behandla värdinsättarens information inom tidsfristen utan att väsentligen försena processen för inhemska utbetalning. I sådana situationer ska hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem informera värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem om förseningen så snart som möjligt och komma överens om en ny beräknad tidsfrist som inte ska överstiga tidsfristen för överföringen av tillgångar enligt punkt 33.
25. Hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem bör erhålla SCV:n i enlighet med inhemska tidsfrister avseende erhållande av denna information från kreditinstitutet. Hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem ska sedan behandla SCV:n för att enbart

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

tillhandahålla värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem de relevanta instruktionerna för betalning i ett format som insättningsgarantisystemen kommit överens om och specificera det belopp som ska betalas ut i den valuta som avtalats i samarbetsavtalet. Den information som ska överföras från hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem till värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem ska omfatta följande:

- Det belopp som ska betalas till varje insättare,
 - all information som behövs beroende på utbetalningsmetoden (till exempel adresser till insättare eller bankkontonummer för elektroniska överföringar).
26. Om hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem inte har all information som behövs, beroende på betalningsmetoden från värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem, ska hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem be värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem om att samla in den ytterligare information som behövs. För att värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem ska kunna samla in den ytterligare information som behövs för utbetalningen ska hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem bistå värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem genom att överföra nödvändig information (till exempel kontaktuppgifter från insättare eller nationella identitetsnummer).
27. Insättningsgarantisystem ska utan dröjsmål informera varandra om eventuella uppdateringar av uppgifterna.
28. Värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem ska sträva efter att säkerställa att det återbetalningsbara beloppet är tillgängligt för insättarna så snart som möjligt, inom tre arbetsdagar i den medlemsstat som värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem tillhör, efter att ha erhållit all nödvändig information samt instruktioner och medel från hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem, utan att det krävs någon begäran till hem- eller värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem.
29. Efter den första utbetalningen ska värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem informera hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem på ett dokumenterat sätt om resultaten av utbetalningen, inbegripet distributionen och betalningen till insättarna, en rapport om frågor som uppkommit med avseende på utbetalningar och en bedömning av områden i processen och i samarbetsavtalet som kan förbättras i framtiden. Värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem ska regelbundet informera hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem om framstegen vad gäller ytterligare återbetalningar som gjorts efter utgången av den tidsfrist som fastställts i punkt 28.
- c. Villkor för överföring av medel**
30. I samarbetsavtal ska det fastställas att värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem, efter att ha erhållit ett meddelande om indisponibla insättningar från hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem, utan dröjsmål ska tillhandahålla all nödvändig information om de

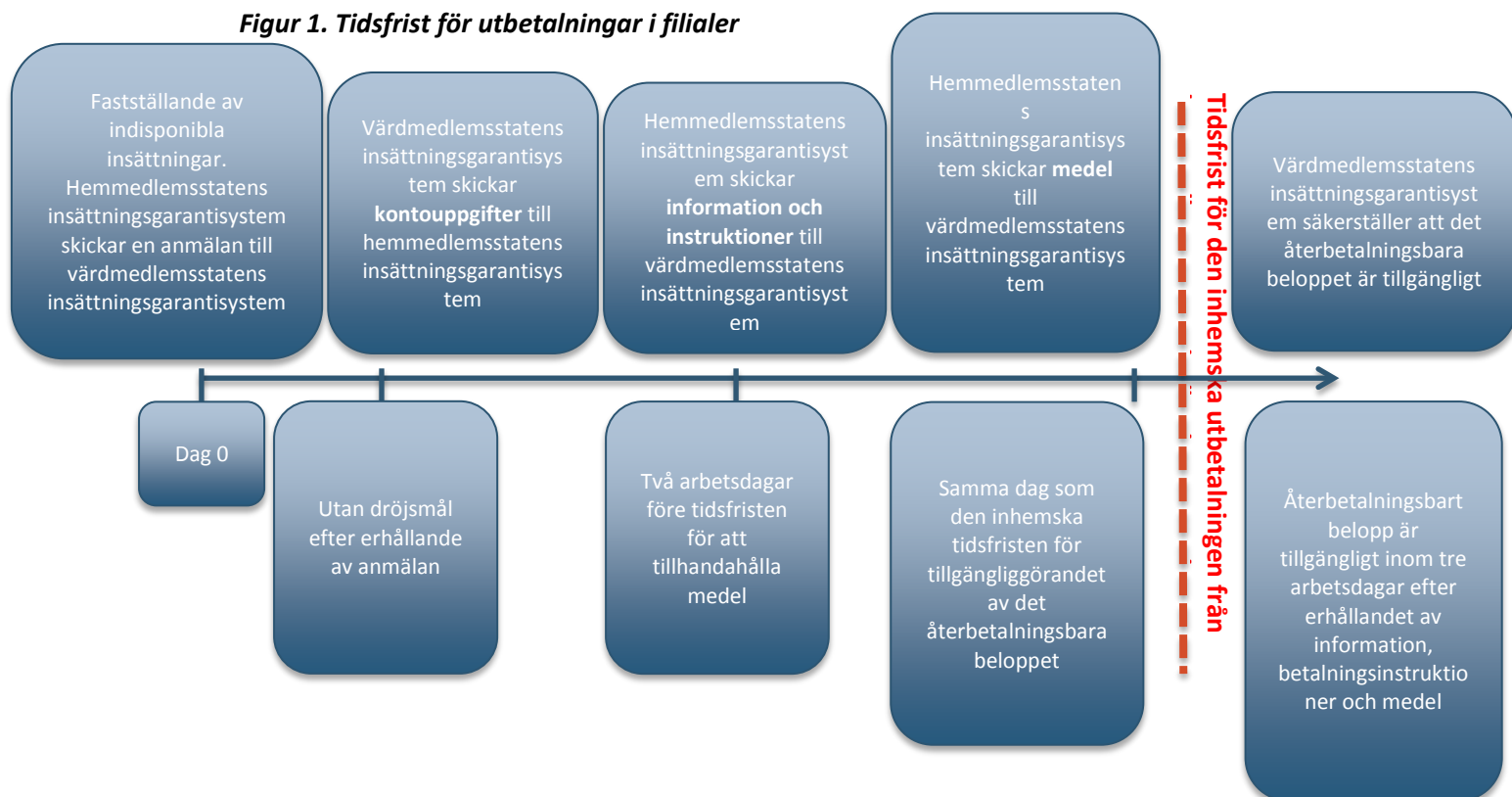
konton som ska användas vid överföring av medel från hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem till värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem.

31. De konton och överföringsmetoder som valts ska säkerställa högsta säkerhet för medlen och överföringens punktlighet.

d. Tidsfrist för överföring av medel

32. I samarbetsavtal ska fastställas en frist för tillhandahållandet av nödvändiga medel.
33. Hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem ska tillhandahålla värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem nödvändiga medel senast den dag då det återbetalningsbara beloppet ska göras tillgängligt för inhemska insättare efter fastställandet av indisponibla insättningar i kreditinstitutet, inbegripet när tidsfristen för hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem för att tillgängliggöra det återbetalningsbara beloppet är längre än sju arbetsdagar, såsom är tillåtet enligt artikel 8.2 i direktiv 2014/49/EU.
34. Överskjutande medel som överförs till värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem ska återbetalas till hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem senast inom tre arbetsdagar i den medlemsstat som värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem tillhör efter slutförandet av utbetalningen.

Figur 1. Tidsfrist för utbetalningar i filialer

Delvisa utbetalningar under övergångsperioden fram till den 31 december 2023

35. När tidsfristen för att betala ut det återbetalningsbara beloppet för hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem är mer än sju dagar ska värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem, antingen direkt eller genom annonsering i medier, informera insättarna om möjligheten att på begäran betala ut levnadsomkostnader.
36. Värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem ska inom en arbetsdag meddela hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem om en begäran från en insättare om utbetalning av levnadsomkostnader. Detta meddelande ska innehålla all relevant information, inbegripet:
- en tydlig och fullständig identifiering av insättaren, inbegripet relevanta kontouppgifter,
 - det datum när begäran från värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem inkom,
 - det belopp som krävs (i tillämpliga fall).
37. När en insättare begär en utbetalning av levnadsomkostnader, antingen direkt till hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem eller till värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem, ska hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem sträva efter att tillhandahålla värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem all nödvändig information och medel inom fem arbetsdagar i den medlemsstat som hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem tillhör efter att ha erhållit begäran eller ha erhållit en anmälan från värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem, för att sistnämnda insättningsgarantisystem ska kunna säkerställa att insättarna har tillgång till ett lämpligt belopp av sina garanterade insättningar för att täcka deras levnadsomkostnader medan de väntar på den fullständiga utbetalningen.
38. Om den fullständiga utbetalningen är nära förestående eller när en delvis utbetalning väsentligen skulle fördröja den fullständiga utbetalningsprocessen, kan insättningsgarantisystemen komma överens om att avstå från delvis utbetalning för att säkra en snabb fullständig utbetalning.

e. Behandling av tillfälliga höga tillgodohavanden

39. I samarbetsavtal ska förfarandet för återbetalning av tillfälliga höga tillgodohavanden genom värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem fastställas, vilket ska göras i följande ordning:
- Insättare ansöker om ersättning, antingen till värd- eller till hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem.
 - Om ansökan om ersättning har riktats till värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem ska nämnda insättningsgarantisystem vidarebefordra ansökan till hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem.

- c. När ansökan om ersättning har riktats till hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem, eller nämnda insättningsgarantisystem erhåller ansökan från värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem, ska hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem verifiera ansökan. Värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem ska tillhandahålla stöd om det behövs, t.ex. när det gäller språket eller rättsliga frågor som hänför sig till den lagstiftning som är tillämplig i jurisdiktionen för värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem.
- d. Vid verifieringen av ansökan ska hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem skicka den information som behövs om insättningar, insättare och medel till värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem, antingen som ett paket med andra krav om det görs inom rimlig tid eller individuellt.
- e. Värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem ska ersätta insättarna.

40. I kompletterande bilateral eller multilaterala samarbetsavtal ska även följande aspekter specificeras:

- a. värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem ska, i tillämpliga fall, meddela till de berörda insättarna, tidsfristen för hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem för att acceptera återbetalningskrav från insättare,
- b. information om tidsfristen för återbetalning av tillfälliga höga tillgodohavanden och garantinivån från hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem.

f. Använda valutor

- 41. I samarbetsavtal ska specificeras att valutan för återbetalningen ska vara den valuta som fastställs under lagstiftningen från hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem och att hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem ska meddela denna till värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem.
- 42. När lagstiftningen för hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem medger ett val mellan flera valutor och när detta val innefattar möjligheten att använda valutan från den medlemsstat som värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem tillhör ska denna möjlighet användas i första hand. Om det är praktiskt, och juridiskt tillåtet, efter avtal mellan insättningsgarantisystemen, kan det återbetalningsbara beloppet vara tillgängligt i flera valutor.

Exempel 1. Om ett polskt insättningsgarantisystem garanterar återbetalningar i polska zloty (PLN), oberoende av valutan från kontot, efter det att en filial till en polsk bank i Storbritannien fallerat, kommer insättaren i Storbritannien att få tillbaka sina pengar i PLN. Om det polska insättningsgarantisystemet garanterar återbetalningar i PLN, brittiska pund (GBP) eller schweizerfranc (CHF), efter att en filial till en polsk bank i Storbritannien fallerat, kommer de flesta insättare i Storbritannien att få tillbaka sina pengar i GBP. Om

värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem emellertid har kapaciteten att göra utbetalningar i flera olika valutor, och när avtal med insättare eller den information som de erhåller i enlighet med direktiv 2014/49/EU medger utbetalningar i CHF, kan insättare som hade konton i schweizerfranc erhålla ersättning i franc.

43. Om det blir nödvändigt med valutaväxling ska den kurs som tillämpas vara den avistakurs som publiceras av centralbanken i den medlemsstat som hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem tillhör på den dag som det fastställs att det föreligger indisponibla insättningar i ett visst kreditinstitut.
44. De nödvändiga medel till vilka hänvisas i punkterna 32–34 ska tillhandahållas i den valuta som fastställs i lagstiftningen från hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem i enlighet med punkterna 41 och 42. Hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem ska hantera den nödvändiga valutaväxlingen och bära de nödvändiga växlingskostnaderna.

g. Hantering av skriftväxling och frågan vilket språk som ska användas

45. I samarbetsavtal bör fastställas att värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem ska hantera kommunikationen med insättare åt hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem, inbegripet information till insättare om fastställandet av indisponibla insättningar och utbetalningen genom värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem för hemmedlemsstatens insättningsgarantisystems räkning.
46. Dessutom, när hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem faktiskt har förmåga att kommunicera med insättare i den medlemsstat där filialen finns, inbegripet förmågan att kommunicera på det officiella språket eller språken i den medlemsstat som värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem tillhör, kan det fastställas i avtalet att insättare ska erbjudas ett uttryckligt ytterligare alternativ att kommunicera direkt med hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem. I praktiken innebär detta till exempel att det brev genom vilket insättare informeras om att medlemskreditinstitutet fallerat får innehålla två telefonnummer, ett för värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem och ett annat för hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem.
47. I samarbetsavtal bör specificeras att det språk som ska användas av insättningsgarantisystem när de kommunicerar med insättarna i samband med en återbetalning är det officiella språket eller språken i den medlemsstat som värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem tillhör. Emellertid ska varken hem- eller värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem hindras från att svara på skriftväxling som är adresserad till dem från insättare på det officiella språket eller språken från den medlemsstat som hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem tillhör eller ett annat språk när de har förmåga att göra det, eller kommunicera på dessa språk med insättare som har accepterat att erhålla information på ett visst språk.

48. Hem- eller värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem eller, i förekommande fall, utsedda myndigheter, ska använda engelska för att kommunicera med varandra, såvida de inte genom bilateralt avtal kommit överens om att använda ett annat språk när de kommunicerar.
49. Kommunikationskanaler som har inrättats för att kommunicera med insättare och mellan hem- och värdmedlemsstaternas insättningsgarantisystem ska garantera tillräckliga nivåer av sekretess och säkerhet.

h. Ersättning för återbetalningskostnader

50. I samarbetsavtal bör specificeras vilka typer av kostnader som hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem ska ersätta värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem för, inbegripet, men inte begränsat till, kostnader som uppkommit vid utförandet av följande uppgifter som kan hänföras till utbetalningen:
 - a. kommunikation med insättare, inbegripet inrättandet av den nödvändiga infrastrukturen, anställande av personal och publikationer i medier,
 - b. kommunikation med hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem, inbegripet tillhandahållande av återkoppling om ersättningar som har betalats,
 - c. insamling av ytterligare information som behövs för utbetalningen, inbegripet inrättande av nödvändig infrastruktur och anställning av personal,
 - d. översättning av dokument,
 - e. förvärvande av information,
 - f. transaktionskostnader för utbetalningarna,
 - g. relevanta rättsliga kostnader.
51. Kvalificerade kostnader som värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem har ådragit sig ska uppfylla följande villkor:
 - a. De ska vara nödvändiga för att kunna utföra utbetalningen,
 - b. vara faktiska, rimliga, motiverade och iaktta principen om sund ekonomisk förvaltning,
 - c. kunna identifieras, vara redovisade i värdmedlemsstatens bokföringssystem och stödjas av bokföringsunderlag.

52. I samarbetsavtal får föreskrivas att

- a. hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem ska tillhandahålla en klumpsumma som grundas på uppskattningar innan det uppkommer kostnader för värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem, åtföljt av en kontoavstämning, eller
 - b. värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem ska erhålla ersättning för kostnader som avtalats i samarbetsavtalet på grund av utbetalningen.
53. När värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem erhåller ersättning efter att utbetalningen har genomförts ska detaljerna för ersättningen, såsom tidpunkten för ersättning av kostnader eller den tillämpliga räntan, avtalas senast sju dagar efter den ursprungliga utbetalningen av garanterade insättningar.

i. Rätt till revision

54. För att ytterligare stärka förtroendet i insättningsgarantisystemens förmåga att fullgöra sin funktion vid en utbetalning avseende en filial, får avtalsparterna komma överens om en ömsesidig rätt till revision av den andra partens verksamhet som avser utbetalningen innan de ingår samarbetsavtalet och när som helst efter det att avtalet har ingåtts.
55. En sådan revision av insättningsgarantisystemens eller, i tillämpliga fall, de utsedda myndigheternas avtal, kan äga rum i form av, till exempel, en översiktlig revision efter utbetalningen, kostnadsrevision och stöd till personal vid utbetalning och får utföras antingen på plats eller på distans. Avtalsparter får avtala om en rätt för hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem att genomföra en revision av värdmedlemsstatens insättningsgarantisystems verksamhet som har samband med utbetalningen som hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem har betalat för.

j. Behandling av förseningar

56. Samtliga kostnader som uppkommit på grund av förseningar från hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem vad gäller instruktionerna för utbetalningen, information och medel som behövs, ska bäras av hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem, inbegripet när förseningen medför driftskostnader för värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem.
57. Om förseningen kan hänföras till värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem ska nämnda insättningsgarantisystem stå för de kostnader som uppkommer på grund av denna försening.

k. Ansvar

58. I enlighet med artikel 14.2 i direktiv 2014/49/EU ska värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem inte ha någon ansvarsskyldighet vad gäller åtgärder som vidtagits i enlighet med instruktioner från hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem.

l. Översyn av åtgärder för genomförandet av utbetalningar

59. Hem- och värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem får bilateralt avtala att de, i det enskilda fallet och inte tidigare än tre månader från meddelandet om indisponibla insättningar, ska se över funktionen och omfattningen av de praktiska åtgärder och den infrastruktur som krävs för ett proportionerligt, fortsatt genomförande av utbetalningar från värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem i enlighet med förevarande avsnitt 5.1, och vidta nödvändiga justeringar.

5.2 Villkoren för överföring av avgifter från insättningsgarantisystem och information mellan insättningsgarantisystem

60. I samarbetsavtal mellan insättningsgarantisystem eller, i tillämpliga fall, utsedda myndigheter, ska följande villkor för överföring av avgifter och information från ett insättningsgarantisystem till ett annat fastställas för det fall att ett kreditinstitut upphör att delta i ett insättningsgarantisystem och går över till ett annat insättningsgarantisystem, inbegripet gränsöverskridande och inhemska överföringar, enligt 14.3 i direktiv 2014/49/EU:

m. Informationsutbyte

61. Enligt artikel 14.6 i förbindelse med artikel 4.9 i direktiv 2014/49/EU krävs det ett effektivt utbyte av information mellan insättningsgarantisystem med beaktande av den sekretess och det skydd av information som är tillämpligt avseende insättarnas konton. Det krävs även att behandlingen av uppgifter ska ske i enlighet med direktiv 95/46/EG.

62. Även om ovannämnda bestämmelse säkerställer gemensamma minimistandarder för sekretess och uppgiftsskydd, ska detta inte hindra att strängare standarder fastställs i samarbetsavtal, under förutsättning att detta är avtalat i samarbetsavtalet.

63. Tillhandahållandet av korrekta uppgifter är ett avgörande steg för att säkerställa effektiv överföring av information från ett insättningsgarantisystem till ett annat. I samarbetsavtal bör en tidsfrist fastställas för det insättningsgarantisystem som medlemskreditinstitutet lämnar (överförande insättningsgarantisystem) att meddela det insättningsgarantisystem som medlemskreditinstitutet vill gå över till (mottagande insättningsgarantisystem) om medlemskreditinstitutets avsikt att gå över till det mottagande insättningsgarantisystemet eller, om ett medlemskreditinstitut meddelar det mottagande insättningsgarantisystemet att det har för avsikt att bli medlem i detta insättningsgarantisystem, att meddela det överförande insättningsgarantisystemet om sådana omständigheter. Den tidsfrist till vilken hänvisas ovan ska börja löpa den dag som:

- medlemskreditinstitutet informerar det överförande insättningsgarantisystemet om dess avsikt att gå över till ett annat insättningsgarantisystem, när det överförande

insättningsgarantisystemet vet vilket insättningsgarantisystem institutet avser att gå över till, eller

- medlemskreditinstitutet meddelar det mottagande insättningsgarantisystemet om dess avsikt att bli medlem.

64. Tidsfristen ska fastställas innan kreditinstitutet formellt lämnar det överförande insättningsgarantisystemet och går över till det mottagande systemet.

65. Den information som ska överföras ska omfatta samtliga uppgifter som både det överförande och det mottagande insättningsgarantisystemet anser relevanta, inbegripet och i förekommande fall:

- a. sammanställd information om alla regelbundna avgifter (och därmed sammanhängande insättningar) som överförs från ett insättningsgarantisystem till ett annat, inbegripet, i förekommande fall, sammanställd information om insättningsflöden i medlemskreditinstitutet under en period som båda insättningsgarantisystemen kommit överens om,
- b. alla revisioner, bedömningar och tester som genomförts tidigare beträffande kreditinstitutets förmåga att framställa SCV-filer och annan information som tidigare begärts av det överförande insättningsgarantisystemet, i synnerhet avseende kvaliteten på de uppgifter som medlemskreditinstitutet har tillhandahållit,
- c. all annan relevant information, inbegripet information om incidenter som har samband med detta medlemskreditinstitut.

66. Det ska inte krävas att det överförande insättningsgarantisystemet ska inhämta ny information i syfte att överföra den till det mottagande insättningsgarantisystemet. Det mottagande insättningsgarantisystemet har befogenhet att begära den senaste informationen direkt från kreditinstitutet när det accepteras som medlem.

67. Det överförande insättningsgarantisystemet ska ha rätt att neka att dela med sig av information som på grund av sin känsliga natur inte får delas enligt nationell lagstiftning eller enligt unionslagstiftningen.

n. Villkor för överföring av regelbundna avgifter som betalats under de närmaste tolv månaderna innan kreditinstitutet dragit sig ur systemet

68. Samtliga kostnader för anskaffandet av medel från det överförande insättningsgarantisystemet när till exempel det överförande insättningsgarantisystemet nyligen har gjort en utbetalning och behöver anskaffa ytterligare medel för överföringen till det mottagande insättningsgarantisystemet, ska bäras av det överförande insättningsgarantisystemet.

69. Det mottagande insättningsgarantisystemet ska tillhandahålla kontouppgifter och annan relevant information till det överförande insättningsgarantisystemet för att göra det möjligt att överföra avgifterna. De konton och överföringsmetoder som valts ska säkerställa högsta säkerhet för medlen och överföringens punktlighet.
70. I samarbetsavtal ska beaktas att det överförande insättningsgarantisystemet ska tillhandahålla medel i den valuta i vilken avgifterna ursprungligen har betalats. Det mottagande insättningsgarantisystemet ska bära kostnaderna för samtliga åtgärder som hör samman med valutaväxling.
- o. Behandling av betalningsåtaganden, inbegripet potentiella överföringar av åtaganden som gjorts under de senaste 12 månaderna**
71. Enligt punkt 13 d i EBA:s riktlinjer om betalningsåtaganden till insättningsgarantisystem⁵, om ett kreditinstitut upphör att ingå i ett insättningsgarantisystem och går med i ett annat, bör det överförande insättningsgarantisystemet se till att finansiella medel motsvarande de närmaste tolv månaderna innan kreditinstitutet dragit sig ur systemet överförs till det mottagande systemet, antingen genom att
- kräva att åtagandet fullgörs och överföra intäkterna till det nya insättningsgarantisystemet eller
 - genom att överlåta avtalet om betalningsåtagande till det nya systemet efter överenskommelse med detta och kreditinstitutet.
72. I samarbetsavtal bör fastställas en tidsfrist inom vilken det överförande insättningsgarantisystemet, i förekommande fall efter överenskommelse med kreditinstitutet, ska bestämma vilken av de båda möjligheterna som ska tillämpas. Det ska inte i förväg fastställas i avtalet vilken möjlighet som ska tillämpas, eftersom detta beror på omständigheterna i det enskilda fallet.
73. När det överförande insättningsgarantisystemet bestämmer sig för att kräva att åtagandet fullgörs och överföra intäkterna till det mottagande insättningsgarantisystemet, ska de bestämmelser som fastställts i ovanstående avsnitt beträffande villkor för överföring av regelbundna avgifter som betalats under de närmaste tolv månaderna innan kreditinstitutet dragit sig ur systemet vara tillämpliga.
74. När det överförande insättningsgarantisystemet bestämmer sig för att inte kräva att åtagandet fullgörs ska det genom en dialog med det mottagande insättningsgarantisystemet fastställa huruvida sistnämnda system är berett att acceptera överlåtelse av dessa betalningsåtaganden. Överlåtelsen kan endast äga rum efter överenskommelse mellan båda insättningsgarantisystemen. Om det mottagande insättningsgarantisystemet inte godtar

⁵ EBA/GL/2015/09

överlåtelsen ska det överförande insättningsgarantisystemet kräva att betalningsåtagandena fullgörs och överföra intäkterna till det mottagande insättningsgarantisystemet.

p. Tidsfrist för överföring av avgifter

75. Medlemskap i ett insättningsgarantisystem är en nödvändig förutsättning för att ett kreditinstitut ska få ta emot insättningar. Dessutom ska det mottagande insättningsgarantisystemet kunna uppfylla dess skyldigheter gentemot insättarna i medlemskreditinstitutet från och med den första dagen. Därför ska ett kreditinstituts byte av medlemskap äga rum utan avbrott. Detta talar för att överföringen av avgifter från ett insättningsgarantisystem till ett annat ska äga rum samma dag som det medlemskreditinstitut som lämnar ett insättningsgarantisystem går över till det andra systemet. Om överföringen genomförs samma dag undanröjs även risken för att det överförande insättningsgarantisystemet använder de medel som detta kreditinstitut har bidragit med vid utbetalning eller resolution efter det att medlemskreditinstitutet har lämnat det överförande insättningsgarantisystemet.

76. Om det mottagande insättningsgarantisystemet är berett att ta risken att acceptera det nya medlemskreditinstitutet utan att erhålla överföringen på samma dag, ska det avtala om en tidsfrist för överföringen med det överförande insättningsgarantisystemet.

q. Frågan vilket språk som ska användas

77. Insättningsgarantisystemet ska kommunicera på engelska när det överför information från ett insättningsgarantisystem till ett annat, såvida de inte har avtalat bilateralt att ett annat språk ska användas.

r. Kostnader som hör samman med överföringen av avgifter

78. I samarbetsavtal ska specificeras att det mottagande insättningsgarantisystemet är ansvarigt för samtliga kostnader för överföringen av avgifterna (oberoende av huruvida det är frågan om medel eller betalningsåtaganden) från det överförande insättningsgarantisystemet och eventuella övriga kostnader som har samband med överföringen, inbegripet översättning av begärd information. Kostnaderna för anskaffandet av medel ska, i förekommande fall, bäras av det överförande insättningsgarantisystemet.

s. Behandling av förseningar

79. Samarbetsavtal ska innehålla en bestämmelse i vilken fastställs att när det uppkommer förseningar vid tillhandahållandet av information eller medel, ska samtliga kostnader som uppkommer på grund av sådana förseningar bäras av det insättningsgarantisystem som är ansvarigt för förseningen.

5.3 Villkor för ömsesidig utlåning mellan insättningsgarantisystem

80. I samarbetsavtalet ska fastställas huruvida de aktuella insättningsgarantisystemen, principiellt, har kommit överens om att ge lån till varandra på frivillig basis i enlighet med lagen i deras respektive jurisdiktioner.
81. När insättningsgarantisystemen inte har kommit överens om att ge lån till varandra, antingen för att det inte är tillåtet enligt deras nationella lagstiftning att ge lån till andra insättningsgarantisystem, eller för att insättningsgarantisystemen eller de utsedda myndigheterna har bestämt att avtalet inte ska innehålla några ytterligare detaljer. Om insättningsgarantisystemen emellertid får ge lån enligt sin nationella lagstiftning men avstått från utlåning, ska beslutet att inte ge lån till varandra inte utgöra hinder mot att insättningsgarantisystemen ger lån till varandra vid en kris.
82. Om insättningsgarantisystemen avser att ge lån till varandra, ska det specificeras i samarbetsavtalet hur många arbetsdagar det insättningsgarantisystem som erhåller en begäran om utlåning har på sig att fatta ett beslut och vilken information som det insättningsgarantisystem som ber om ett lån ska tillhandahålla. Avtalet får innehålla fler detaljer om återbetalningsfristen och den ränta som ska tas ut inom ramen för villkoren i artikel 12.2 i direktiv 2014/49/EU.

5.4 Effektiv tvistlösning

83. Samarbetsavtal ska innehålla en bestämmelse i vilken fastställs att varje part får hänskjuta en tvist om tolkningen av avtalet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010.